

กนกพร แสงกุดเรือ 2558: การใช้มันสำปะหลังบดเป็นอาหารปลัดขานในการกระตุ้นการปลัดขานในไก่ไข่ ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สัตวศาสตร์) สาขาสัตวศาสตร์ ภาควิชาสัตวบาล
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์นิรัตน์ กองรัตนานันท์, Ph.D. 68 หน้า

การศึกษาการใช้มันสำปะหลังบดเป็นอาหารปลัดขานกระตุ้นการปลัดขานในไก่ไข่ การทดลองครั้งนี้ใช้ไก่ไข่สายพันธุ์ลูกผสมทางการค้า H&N เพศเมีย อายุ 95 สัปดาห์ จำนวน 260 ตัว แบ่งไก่ไข่ออกเป็น 5 กลุ่ม โดยวิธีการสุ่ม กลุ่มที่ 1 (กลุ่มควบคุม) ได้รับอาหารไก่ไข่และแสง 16 ชั่วโมงต่อวันตลอดระยะเวลาการทดลอง กลุ่ม 2 3 4 และ 5 ถูกนำไปกระตุ้นให้ปลัดขานในคอกควบคุมแสงโดยได้รับมันสำปะหลังบดเป็นเวลา 2 สัปดาห์และได้รับแสง 8 ชั่วโมงต่อวัน หลังจากนั้นให้ไก่กลุ่มที่ 2 กลับมาได้รับอาหารไก่ไข่และแสงวันละ 16 ชั่วโมงเหมือนเดิม ในขณะที่กลุ่ม 3 4 และ 5 มีระยะเวลาฟื้นตัวในคอกควบคุมแสงเป็นระยะเวลา 1 2 และ 3 สัปดาห์ ตามลำดับ โดยได้รับอาหารไก่ไข่ระยะไก่สาวหลังจากนั้นจึงกลับมาได้รับอาหารไก่ไข่และได้รับแสงวันละ 16 ชั่วโมงเมื่อสิ้นสุดโปรแกรมปลัดขานค่าฮีมาโตคริตของไก่กลุ่ม 3 มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าไก่กลุ่ม 2 4 และ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ไม่พบความแตกต่างทางสถิติของค่าอัตราส่วนเซลล์เม็ดเลือดขาวเฮเทอโรฟิลต่อลิมโฟไซต์รวมทั้งระดับความเข้มข้นของฮอร์โมนไทรอกซินและคอร์ติซอลระหว่างไก่ทดลองทั้ง 4 กลุ่มที่ผ่านการกระตุ้นให้ปลัดขาน ($P > 0.05$) โปรแกรมกระตุ้นการปลัดขานไม่มีผลกระทบต่อน้ำหนักต่อมไทมัส ต่อมหมวกไต ต่อมเบอซาร์ ต่อมไทรอยด์ ตับ และม้าม ($P > 0.05$) ไม่พบความแตกต่างทางสถิติในค่าเฉลี่ยน้ำหนักกรังไข่ น้ำหนักและความยาวท่อไข่ และจำนวนกระดูกไขกระดูกระหว่างไก่ทั้ง 4 กลุ่มที่ถูกกระตุ้นให้ปลัดขาน น้ำหนักกระดูก femur และ tibia ของไก่กลุ่ม 3 4 และ 5 มีค่าน้อยกว่าของไก่กลุ่ม 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ความยาวของกระดูกทั้ง 2 ชนิดดังกล่าวของไก่กลุ่ม 4 มีค่าน้อยกว่าไก่กลุ่ม 5 ($P < 0.05$) ไม่พบความแตกต่างทางสถิติของความแข็งของกระดูก tibia ระหว่างไก่ที่ถูกกระตุ้นให้ปลัดขานทั้ง 4 กลุ่ม ในช่วง 4-16 สัปดาห์หลังการปลัดขานปริมาณอาหารที่กิน ผลผลิตไข่ น้ำหนักไข่และอัตราการเปลี่ยนอาหารของไก่ทั้ง 5 กลุ่มมีค่าไม่แตกต่างกัน ($P > 0.05$) ไม่พบความแตกต่างทางสถิติในค่าเฉลี่ยสีไข่แดงและคุณภาพเปลือกไข่ระหว่างไก่ทดลองทั้ง 5 กลุ่ม อย่างไรก็ตามเมื่อสิ้นสุดการทดลองไก่กลุ่ม 5 มีน้ำหนักไข่ขาวมากกว่าไก่กลุ่มอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ตลอดการทดลองอัตราการตายของไก่ที่ผ่านการกระตุ้นปลัดขานทั้ง 4 กลุ่มมีค่าน้อยกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ผลการทดลองสรุปได้ว่าโปรแกรมการปลัดขานที่ใช้ครั้งนี้สามารถกระตุ้นการปลัดขานได้อย่างมีประสิทธิภาพกเว้นการปรับปรุงคุณภาพเปลือกไข่ การได้รับอาหารโปรตีนสูงในช่วงระยะฟื้นตัว 3 สัปดาห์ มีผลต่อการปรับปรุงคุณภาพไข่ขาวและอัตราการเลี้ยงรอด